

מזהר א"ש דערציזילט

ל"ג בעומר

דער טאג לאָג בענער איז זיין אַגראָיסער טאג, עס ווערט אַגאנערפּן די "וַיְמַא דְּחִילּוֹלָא" פּון רבּי שְׁמֻעוֹן בָּן יוֹחָנָן, דער טאג איז רבּי שְׁמֻעוֹן יָסֶף עֲרָבּוּלִיכּוּ שְׁמַחָה. ער טַיְלַט דַעֲמָלֵט אֹוִיס טַיְירָע מַקְנּוֹת פֿאַר יְעַדְןָא אַיְינָם, אַזְוִי וּוּ רְיַכּוּ מַחוֹתִינִים פֿרִין זִיךְ צָו טַיְלַן בַּי אַשְׁמָחָה טַיְירָע מַתְנוֹת, אָנוּ אַזְוִי טַיְלַט רבּי שְׁמֻעוֹן אֹוִיה. די גַּמְרָא זָאָגַט (ברכות ט).
"בְּפָאי הוּא רבּי שְׁמֻעוֹן לְסַמֵּךְ עַלְיוֹ בשעת הַדְּחַקָּה". צְדִיקִים הַאָבוֹן דָּאַס אַעֲפִיעִילְשַׂט אָז יוּעַן אָיד גַּעֲבִינְט זִיךְ אַיִן אַשְׁעַת הַדְּחַקָּה, עַס אַיִן אַים עֲגַן, ער אַיִן אַין אַצְרָה, קען ער גַּעֲהָאלְפּן וּוּעָרָן אַיִן די זְכוֹת פּון דָעַם גַּרְוִיסְטָן פְּנָא רבּי שְׁמֻעוֹן בָּן יוֹחָנָן.

אֲפִילוֹ וְעוֹד עַס אֵיז נִישָׁט זָכוֹה צוּ פָּאָרֶן
אוֹיְף מִירָן צוּ זַיִן בַּיִּ רְבִי שְׁמֻעוֹן אֵין דָעַם
טָאג פּוֹן לְגַ בְּעֹמֵר, קָעָן זַיִק אַבְעָר בָּאַהֲרָפְטָן
צָוּמָ צְדִיק פּוֹן וּוְאוֹר אֵין אֵיז. דָּאָס גְּוּעָטָן
גְּעַרְעַכְנְטָן מְמַשְׁ אָזְזִי וּמְעַן אֵיז דָאָרט, וּוְיַיְלָן
וּוְאוֹר דָּעַר מְעַנְטָשׁ טְרָאָכְטָן דָאָרט אֵיז דָעַר
גְּאַצְעַדְרָ מְעַנְטָשׁ. דָעַרְפָּאָר אֵין דָעַר סְאָג לְגַ
בְּעֹמֵר זַיִיר אָ גְּרוּסָעָר טָאג, מְעַן קָעָן
דָעַמְאַלְטָן פְּוֹעָלִין אַלְעָס גּוֹטָס, מְעַן זַעַצְטָן זַיִק
אֲזוּוּק אָנוֹ מְעַן בְּעַטְסָן זַק אַוְיס בְּיִים
אֲזַיְבָּעַרְשָׁטָן וּוְאָס מְעַן וּוְיַיְלָן, אֵין זָכוֹת פּוֹנָעָם
בָּעַל הַיְלָלָא רְבִי שְׁמֻעוֹן בָּר יוֹחָנָן.

ספר עצימעל וענו מען עפנט אויף א ספֶר
זהדר, מען זיכט אויפֿין ספר, אוון מען דעדט
זום אַיִיבָּרְשָׁטָן, ווערט דאס גערעכנט איזו
ווי ביען אין בים צוין. איזו זערעכנט איזו
איין ספר מאור עינעם" (שולש בע, טהכת בישט) אז
דער צידק איי באהאלטען אין זיין ספר. אוון
איזו זאגט דער רבִי ליקוטי מוהרָן חלק א' סיקון קצְבָּה
או זער פָּנִים, שכל אוון נושא פונעם צידק
לייט אין זיין ספר, אוון דערפאר וענו מען זיכט
באים ספר פונעם צידק ווערט אלס גערעכנט
<<<<<

א גוט וווארט דיזייו שוווער איזט

שְׁוִינוּגָעַר צָאַלְסָטוֹ זַיִ מַכְבֵּד זַיִן, אַ שְׁוּנָר
אוֹן שְׁוִינוּגָעַר זָאָרֶפֶט מַכְבֵּד זַיִן אַזְזִי וּוּי
טָאַלְסָעַר אוֹן מַאֲמָעַ. וּוּן דִּין שְׁוּנָר גַּעַט –
צָאַלְסָטוֹ זַיִן שְׁטִיל, וּוּן זַיִ גַּעַבְדֵּר דִּיר עַסְנוֹ –
צָאַלְסָטוֹ זַיִק בָּאַזְגָּקָעַן פָּאָר זַיִ; דָּאָס
וּוּעַט מַאֲכוֹן עַנְקָעַר קָשָׁר שְׁטָעַרְקָעַר אוֹן
שְׁלָעַרְקָעַר, דִּין וּוּיְבָ וּוּעַט וּוּהָרָן עַנְטָעַר
כוֹ דִּיר עַלְעַטְעַר. אִיכְרָעַ עַלְעַטְעַר.

(עֲצַתּוֹ אִמְוִינָה קְדוּשִׁים תשפ"ב)

אמרו אל הכהנים בני אהרן ואמרתו אלהים ללבש לא יטמא עמיינו. וואס און די טאכפלט לוישן אמר זאמרט ? זאגט רשי ? להזחיר גודלים על הקטנים ? די גרויסע זאלן אונזרערענען די קליליגען.

דער הר ליליגער רבי האט געגעאלאט אוֹאנשִׁי שְׁלֹמֹה יִגְנָּוֶן זָאַלָּן אַרְמוֹנָפָאָן אַוְיף דָּעָר וּוּלְעָלָט אַין דָּעָן צָו
איידן פָּן דֵּי הַיְיִגְעָג אַמְנוֹנָה, רַבִּי בְּתַנְתָּן דָּעַן צְיִילָט (פָּנִים מִזְבְּחָה, פָּנִים תְּקִמְמִיד) לְוַי דָּעָר רַבִּי זַיְעָר אַסָּאָךְ גַּעֲרָעֶט צָו אַינוֹ
אוֹעַן דָּאָרָר וְעַן צָו מַעֲשֵׂתָן אַן זַיְעָר קְרָבָר זַיְעָר אַיְמָאלָן אַין אַמוֹצָאָה שְׁבַת עַנְעַן גַּעֲרָעֶן
כַּיִסְמָרְבִּין אַז עַלְמָן פָּונְן חַשְׁבָּעָנָה שְׁלֹמֹה יִגְנָּוֶן, אַונְן דָּעָר רַבִּי האַט זַיְעָר שְׁטָאָרָק פְּאַגְּעָה אַלְמָן אַינְיָר דָּעָם, עַר
הַאַט גַּעַזְגַּט אַז מַזְאָרָק פָּאָרָן נְסִיעָה וּוּעַנְן דָּעָם, צָו רְעַן מִיטָּן מַעֲנַטָּשָׁן אַון זַיְעָר קְרָעָנְגָעָן זָוָם
אַיְבָּעָרְשָׁטָן. דָּעָר רַבִּי האַט אַמְּאָל גַּעַזְגַּט אַז וּוּעַן מַעֲנַטָּשָׁט צָו אַמְּנַטְּשָׁט פָּן אַמוֹנָה, קַעַגְעַן דֵּי וּוּרְעַטְעָר גַּיְין
פָּן אַיְין מַעֲנַטָּשָׁט זָוָם צְוּיְוִיטָן בֵּין עַס קוֹמֶט אַז זָוָם רַכְטִינְגָּן אַדְרָעָס, צָו דָּעָם קַעַגְעַטָּשׁ וּוּאָס וּוּטָט נְתַעַרְרָר
גַּעַעַן פָּן דָּעָם.

או אֲפִינְשָׁטֶשֶׁסֶת זַיְדָה אֲנֵן טְרָאָכֶט אַרְיָין וְיַעֲזֹוּ דִּי חַזְוֿק פִּין הַיְלִילִין רְבִינְזָן הָאַט אַיְם אֲזַוְּפִּיל גַּעַדְהָאַלְפָן אַיְן לְעַבְּן, אַיְם מַחְקֵּק גַּעַנוּעַן אַיְן דִּי שְׂוּעָרְטָעַ צִיְּטָן אַיְם צְוּרִיךְ גַּעַבְּרָעָנְגָט צַו דִּי רַיְעַן אַמְוֹהָה, עַס הַאַט אַיְם גַּעַבְּרָעָנְגָט צֻוְּס אִיְבְּרָעְשָׁן, דָּאנְ דָּאָרְפָּעָר דָּאָס אַזְוּ וְיַיְתָעָר אַבְּרָעָבָן פָּאָר אַדְרָעָעָר, עַס אַיְם דָּאָךְ דָּאָנְךְ אַזְוּ סָאָךְ אַיְין נְזָאָס וְוַאֲרָן אַזְוּ פְּעָם, נְזָאָס קַעַנְעָן וְנַצְןְּ דִּי חַזְוֿק יִיחְיָה צַו בְּטוּעָן שְׁוֹמָאַלְכוּ אַיְם גַּיְיָבָר לְעַזְבָּן

ווען מען וויל אכער עוסק זיין איז דעם, מוח מען קאָבן די רחמנות פונעם צדיק, רחמנות האָבן אוין
יען איז, נישט קיינ חילוק ווי אוין ער געט אױס, וויל יענער איז הָאט אַ הייליגע נושא אָז, ער איז אַ
חלק אלקי ממעל, ער דארף נאָר קאָבן אָבִיסל חיזוק, מען דארף דערען צו אַים פונעם אַיְיכֶערשטען, אָז ער
וועט אַיזיך ווען אַן ערלֿכֶער אַיז. דער זָבֵי זָאָט (לייטש מומראָן, סלק, אַיסְטְּלָה) קָדְרָע צָדִיק אַיז ווי גָּוֹטְשָׁר קָלְפָּר,
ער הָצְלָחָה פָּק אַמְלָמָד אַיז ווען ער האָט רחמנות אַיזיך יען קִידָּס, ער לאָט זִי אַנאָפָּצָם שֶׁל פָּזָע יען
קִידָּס, אָז פָּרוּבִּירְטָעָן צו הָעָלָן אָז אַזְּבָרְגָּעָן אַיזיך זיין וועג. אַמְלָמָד וּוְאָסָמָאָכָט חִילּוּקִים אַזְּוִישָׁן דִּי
קִידָּס, ער זָאָט אַז דָּעַס קִידָּס קָעָן ער נִישְׁטָהָלְקָן, עֲנָגָן קִידָּס קָעָן ער נִישְׁטָא אַזְּפָהָבָן, הָאט ער
געפָעלְשָׁט אַיז זִין אַרְכָּעַט, ער האָט נִישְׁטָהָלְכָט זִין פְּלִיכָּט ווי עַס דָּארָפָּצָז זִין. די גָּרוֹזִיסְקִיטָּפָּן אַזְּדִיק
אַיז אוּ ער קָעָן זִיךְ אַזְּאָפְּלָאָזְן צו יען אַזְּנִיצְיָן אַיז, רחמנות קאָבן אַיזיך אַים, אָז זָוָן אַזְּוָגָן אַים צוֹרִיק צוּ
ברענָנוּ אַיז אַיְיכֶערשְׁטוּן.

ראם אידי דער פֿסּוֹק אַנְטִין קָרְמָנוֹן, אַמְרוֹ אֶל הַכְּתָנִים בְּנֵי אֲחָרֶן וְאַמְרָפָר אֶלָּהֶם, נָאָתָּה רְשִׁיָּי "לְהַזְּהִיר בְּגָדְלָה" על הַקְּטוּפִים⁽⁵⁾, דִּי בְּרוּסִיסּעַ אַלְּגַנְּגוּאַלְעַנְּגַעַן דִּי קְלִיְּיָעַ, וְעוֹר אַיִּינְגְּרַעְסְּרָעַ אָונְן עַרְלִיכְיָעַר, זָאלְזַעְן מְקַבְּבָץ וְזַיִן דִּי קְלֻלְעַעְרָעַ, דִּי נְוָאָס עַגְעַעַן וּוַיִּיטְ פּוֹעַם אַיְבְּעַרְשָׁן⁽⁶⁾, "לְהַזְּהִיר" אַיִּיךְ אַזְּקָעַ לְשָׁׁׂוֹן פָּן אַרְיִישְׁיְעַן⁽⁷⁾, זַיִן זָאלְן אַרְיִישְׁיְעַן אַזְּ אַזְּ שַׁעַן קְלִינְעָר דִּי לְכַטְּגָרִישָׁט פָּן אַמְוֹהָ, דִּי מְשַׁפְּאָקָה פָּן לְעַכְּבָּן מִיטְזָן אַיְבְּעַעְשָׁן⁽⁸⁾. אַכְּעָר דער פֿסּוֹק עַדְגִּידִינְטַס צָו אֶל דָּאס קוּמֶּט מִיטַּ אַפְּנָאי, לְפַבְּשָׁ לְאַטְפָּא בְּעַמְּקִי, מַעַן זָאלְן נִישְׁטָמְטָמָא וְזַיִן אָונְן אַפְּבַּסְלִין קִין שָׁוֹן אַזְּ, גַּעֲדַעְנְקָעַן אָז דִּי לִימְדִידִים פָּן אַמְוֹהָ אַזְּ אַתְּ שְׁמִים עַגְעַן גַּוְעַ אַיְצְצִיסְטָן אַזְּ, סִיְּרַע שָׁעַס זָאלְנָאָר וְזַיִן, קָעַן מַעַן אַיִּיךְ אַוְפְּהַזְּבָּן אַזְּ אַוְפְּפָלְאַמְעָן, אַזְּ שָׁר זָאלְ אַיִּיךְ וְזַעַן אַמְתַּחְעַר עַרְלִיכְבָּעַר אַזְּ.

דער רבִי זָקֵנֶת (ספר המזרות אות ב' גמרא ס'גון ס'ג) אָז צוֹ שִׁיסְן מִיטַּא פִּילִיל
אָנוּ בּוּינָן אָוּסַּת גַּבּוּרָה, אֲזִין אַסְגּוֹלָה פָּאָר קִינְדָּעָר. דָּאשׂ מִינְטָשׂ
סְסִי אַסְגּוֹלָה צוֹ הָאָבָן קִינְדָּעָר, אָנוּ סְסִי אַסְגּוֹלָה צוֹ הָאָבָן נְחַת פָּוּן
די קִינְדָּעָר, אָנוּ זִי אַיְפְּצָעָן גִּינְגָּרְהִיט. אָקְשִׁי שְׁלָמוּנִיו פִּירָן זִיךְ
צַוְּמָקְדָּשִׁים זִין וְאָסַד דָּעַר ربִי זָקֵנֶת, אָנוּ שִׁיסְן מִיטַּא פִּילִיל אָנוּ בּוּינָן
אָסַד גַּבּוּרָה.

וְרוֹאָס אִיךְ קָאָב זֶיךְ אַוְיסְגָּלְבִּין" ...
 זְעַמְּן זֶיךְ פָּאָר בְּאָנְזֵן עֲנָמְעָן, אָט אַיְן זֶיךְ גַּעֲלָבָע
 דְּעַרְצִילִיט דִּי מַצְחָה, אָנוֹ גַּעֲרַעַטְסַ וְאָס זֶיךְ זָאָלָן תָּונָן וְיַעֲטָר.
 זְעוּמָן עָרְקָאַט גַּעֲלַעַט דִּי מַשְׁחָה הָאָט עָרְזִי גַּעֲגָט: "אַיְיב אַזְוִי,
 אַזְוִוָּן יְאִיר הָאָט זֶיךְ אַזְוִי שְׁטָאָרָק לִיב, אַזְלָט אַיר טָאָקָע בְּלִיבָּן
 אַיְינָאַנְיָעָם, אָנוֹ אַיךְ וְאוֹנוֹנְשָׁ אַיךְ אָנוֹ אַזְוִי אַזְלָט זֶעהָלָפָן
 וְיַעֲרָן מִיט קִינְדָּר". אָנוֹ אַזְוִי אַיזְטָאָקָע גַּעֲוָעָן אָז זֶיךְ זְעַמְּן
 גַּעֲהָלָפָן גַּעֲוָרָן מִיט לִיכְטִינְגָּו גַּעֲוָנְכָע קִינְדָּר. זְעַט מָעַן וְרַבִּי
 שְׁמָעָן בָּר יוֹחָנָן הָאָט גַּעֲהָלָפָן אַיזְן זֶיךְ קִינְדָּר. אָנוֹ
 דְּעַפְּאָר אַיזְטָאָקָע לְגַג בְּעֻומָּר, וְאָס דְּעַמְּאַלְט אַיזְזִין יוֹקָא
 דְּהַלְּיָאָ, קְסָגֵל פָּאָר קִינְדָּר.

א בריוו פונעם ראנש ישבה שליט"א

**נִישְׁט זַיֵּךְ נָאכְלָאָזֶן, נִישְׁט
בְּלִיבָּן לִיגָּן, נָאָר זַיֵּךְ אֹויפְּהַיְיבָּן**

יום ה' פרשת קדושים, ד' אייר, י"ט לעמּר, שנת תשפ"ב לפרט קוץ
לכבד מיין טיערעד ... גרא זיין
שطاוק זיך, ברסלברע חסידות איז די איינע וווארט: "זיך שטאךון", נישט זיך
נאכלאון, נישט בל'יבן ל'יגן, נאר זיך אויפה'יכן.
זה מוהרא"ש דערצ'ילט אונז, ער האט גענועען אין פולין און געוזקט אַ מאָן מנהה פאר דיז
זיין סייפור התקרבות. ער איז גענועען אין דיז ברסלברע דאנועגען מנהה פאר דיז שקיעה, איז ער
שקיעה, מען האט אים געאנגען איז דיז ברסלברע שטיפל. הערט ער דארט ווי איזער זאגט פארץ צוינויטן:
ב'רוודער, ב'יסט געפאלן? הייב זיך אויך! דער רבי האט אונז געלערנט איז מען פאלט
ה'י'בְּטַ מִעֵן זיך אויך, כי גְּנַפְתִּי קְמַתִּי"; די ווערטער האט יענער איבערגענגאט איזימאל
אונן נאכמאָל, זאָס האט פאר דעם איז זיינער געפאלן, ער האט מחליט געוווען צו
נווערין אַ ברסלברע חסיד; איך דארף אַ רְבִּי זֶאָל מִיד דְּאָס זָאָגָן: "ב'יסט געפאלן? הייב
זיך אויך!"

אַרְפָּן זֶה זִיְעָר פְּרִיעֵן או מִיר זַעֲנָעָן מַקְוָךְ צֹ אַזָּא רַבִּי.
(עצמן אומנה קדושים תשפ"ב)

פסח שני – איך וויל אוייך

פָּנִים מֵצְחָה פָּרָן פֶּסֶחֶן שָׂנִין קַעַן יַעֲדָר אֵיד אַרְוִיסְגָּעַמָּעַן אֶגְוֹוָאַלְדִּיגָּעַ הַתְּחִזְקוֹת אֵין יַעֲדָן מִצְבָּה. אֵס עַיְגָעַן גַּעַרְעַן מְעַטְּשַׁן וְאֵס עַיְגָעַן גַּעַרְעַן טַמָּא בַּיִם עַרְשַׁן קְרַבָּן פֶּסֶחֶן, אֵין זַיִי קַאֲבָן נִישְׁתְּקַעְעַטְמָן מְקַרְבִּי זַיִן דָּעַם קְרַבָּן פֶּסֶחֶן, זַיִי הַאֲבָן אַבְּרָר נִישְׁתְּאַוְפְּגַעַעַבָּעַן, נַאֲר זַיִי גַּעַרְעַן גַּעַרְקָוּמָעַן צּוּם ذַּדְיקָן, צּוּם מְשָׁה רַבְּנִיָּה, אֵון גַּעַטְעַנְּחָת "לְמַה נְגַעַע?" - פָּאַרְוָאַס אַלְןָן מִיר זַיִן גַּעַרְנִינְגְּנָעַר? מִיר וּוּילָן אוּיךְ מְקַרְבִּי זַיִן דָּעַם קְרַבָּן פֶּסֶחֶן, אֵין דָרָא אַיְיָעַרְשְׁטָעַר הַאֲת זַיִי גַּעַגְעַן גַּעַרְעַטְמָן אֵין זַיִי גַּעַרְעַן פֶּסֶחֶן אֵין פֶּסֶחֶן שָׂנִין.

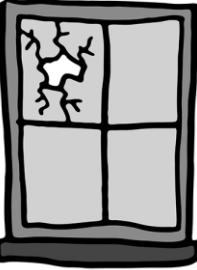
דאס אין א מוסר השפל פאר יען איד, אפלו ווען עס לוייפן דורך טאג וואקן אונז חדרש
מייט גאניגשט, דאךן מען גענדענקן או עס איז קייננאלא בישט צו שפערט, מען קען איביג
אנזיגין פון גי צו זיין אן ערליכער איד, אוזו ווי די אידן וואס האבן פאלפאקט זעם ערשות
גראבן פטש, וואס דעםאלט זונגען די אידן אוינין איז די קדרושה, אונז זי האבן נאך אלץ בעהאט א
בקנה, אונז די זולבע איז בי יעדן איד.

דער צדיק רבי ישעאל סלאאנטער ז' אווי אמאן אונזיגגענאגען זו א שומטער אבצל שפערט ביינאקט, ער קאט זיך אונטשוליגט פארען קומען אווזי שפערט, אבער מושע עיצט האט זיך זיין שיך צוירין, אוין ער וויל וויסן אויב דער שומטער קען עס נאך פאראעלעטען. האט דער שומטער געאקט: "וואו לאנג דיליכט ברערטען באך, קען איד עס נאך פאראעלעטען".

רבי ישנא וילאי זיינער נחננער גענוואָן פון דִּזְוַעֲרַטְוּן וואָס ער האט עַקְעַרְטַ, זייאָס אַיִּזְאָק אַגְּוָוָאַלְיָעָה מִוסְדֵּר הַשְּׁכֵל, ווי לאָגָן דִּי לִיכְסַט, וואָס דָּאָס אַיִּזְאָק דִּי נְשָׁמָה, בְּרוּעַנְטַ נָּאָה, קעַן מעָן אלָעָס פָּאַרְעַכְטַן", אַוְן ער פֶּלְעַגְטַ דָּאָס אַיְבָּעַר/חִירּוֹן זַיִן גַּאנְצַ לְעַבְּן, "זַיִן לאָגָן אַ מְעֻנְטוּשׁ לְעַבְּטַ נָהָה, קעַן ער אלָעָס פָּאַרְעַכְטַן".

דער רבִי אַגָּט (לטינ. Agathus, צפ'ן ח') קיין יאוש אין גאנזישט פארהאן", אויב דו גיליבט אויז דו קענטס פארדרבן, גלייב אויז דו קענטס אויז פארערעקטן" (ש. קי). וויל ווי לאנג אמענטיש לעט ענין ער אליעס פארערעקטן.

ממשניות אבסטראקטיות מושג בקשר לשלוחן עירוני. דאס איני א ריביטיגע האיל קענטש.
(שייחות מודרנא"ש ערך פשח שנ')

שאלהות ותשובות ברסלב

**מִשְׁפָּחָה, פָּאָרוֹוָאָס נָאָר מַיִן
פָּאָמְילִיּוּ אֵיז צְעַטְיִילְט?**

三

אין בין א' בחור פון פופצ'ן יאר, א'יך ב'ין זיינר דעפרעסט און צ'עבראָן, א'יך זיינר א'יך האָב נישט קיינעם אויך דער וועלט, א'יך פיל ווי קיינער דארפ' מיך נישט, קיינער געבעט מיר נישט קיינ גוט ווערטער. אַסְאָק מֶאָל טְרָאָכֶט אַיך אָז אָפְשָׁר ווּעָן אַיך זָעָמָה אֵין אָנְדָעָר פָּאָמִילְיעַ וּוֹאָלְטַם פְּיַין לְעַבְנָה בְּעַסְרָה גְּעוּזָן, זָעָרָה הָאָט אֲשִׁינָּע נָאָרְמָאָלָעָה מְשֻׁפְחָה אוֹיסְעָר אַיך, זָוָס בֵּין אַיך שְׁוֹלְדִּיגָּה אָז מִין טָאָטָעָה הָאָט זַיְקָה שְׂוִין עַטְלִיכָּעָה קָאָל גַּעַטָּה? אַיך קָוָם אַהֲיִים אָז אַיך קָאָב נִישְׁתָּט אָמָּעָה זָאָל קִידָּאָפּוֹוָאָרְטָן מִיטָּט אַשְׁמַיְיכָּל אָז בְּעַגְוָן וּזְאוּזִין מִין טָאָג אָז גְּנוּזָן דִּינְטָט, זָוָס אַיך קָוָם אַהֲיִים יְעַזְּנָה טָאָג וּוֹעָר אַיך דעפרעסט, אַיך פִּיל וּוֵי אַיך ווֹיל גַּעַמְעָן דְּרָאָגָס ווֹיל אַיך קָאָב גָּאָרְנִישָׁט אַינְדָּרְהָיִים, אַיך קָעָן שְׂוִין נִישְׁתָּאָוְסָהָלָטָן מַעָר, אַיך קָאָב נִישְׁתָּאָקִין גַּעַל צּוֹלְיָהָן פְּלָזָן אָז זַיְקָה אַוְפְּפִין עַרְלָהָן, אַיך ב'ין זיינר צ'עבראָן, מִין הארץ זוֹיגַט, יְעַדְעָר הָאָט אֲשִׁינָּע מְשֻׁפְחָה אוֹיסְעָר אַיך.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מאיר שרייבין עפֿעס הייזוק ?
ישיר פֿה פֿאָר אלע הייזוק וואס דער ראש ישיבה שליט"א געבעט מיר בסדר.

תשובה:
בעורת ה' יתברך
יום ב' פ'ראש קדושים, ב' דראש חודש אדר, שנה תשפ"ב לפרט קטן
לברון ר' דוד בר נחמן

איך האב ערחהלטן דיין בריינו.
דו ביטט נישט אלינס; וווען דיין מאָרץ וויינט - וויינט דער אַיְבָּעֶרְשְׁטָעָר מיט
דיין, די בית המקדש און דער מזבח - אלע וויינען אויף די קינדרעד פון צעטילילטע
עלטערן וואס ואָלעגען זיך פון אײַן שטוב צום צוּוויאַן.
איך בעט דייר זײַער זאלסט זיך דערהאלטן; איזדו וועסט לענרגען פֿלייסיג,
דאָוועגען ערליך אונז גײַן די וועגן פון די תורה - וועסטו נאָך אַבִיסל טרעפָן דיין
שיידוך, וועסט האָבן דיין לעבען, דו מיט דיין וויב וועלן אַנְגָּאַיְיעָם בוּעָן אַשְׁיַׁינָּע.

עַס אִיז טאָקע זַיִינֶר שְׁזֹוּעַר, עַס אִיז נִישְׁטַ מַעֲגְלֵיךְ צַו פַּאֲרַשְׁתִּין דַּי צַר פַּר
קִינְדָּר וְוָסָס קַוְעַנְן פַּן אַעֲטִילְלַע שְׁטוּבֶר - וְוָסָס זַיִי מַאֲכַן מִיטַּ, אַבְּכָר אָז דַּו וּוּסְטַ
זַיִד דַּעֲרַהְאַלְטַן - וּוּסְטַוְאָרְוִיסְקָוְמַן אַדְלַעַל אָז דִּין לְעַבְּרָן. קוֹק גַּוְשׁ וּוּסְטַוְעַן אָז דַּי
אַלְעַ וְוָסָס הַאֲבָן גַּעֲהָאַט אַשְׁוּעָרַע וִיגְנַט, אַשְׁוּעָרַע לְעַבְּן אָז זַיִי הַאֲבָן זַיִד דַּעֲרַהְאַלְטַן,
זַיִ זַעֲנַעַן נִישְׁטַ אַזְוּקְגַּעַנְגַּעַן פַּנְגַּעַן אַיְבְּעַרְשַׁן אָז פַּן דַּי תּוֹרָה וּוּגַּ-
אוּסְגַּעַוְאַקְסַן הַעַלְלָן, זַיִי הַעַלְפָן אַזְדְּעַרְעָן אָז טַעַן גַּוְעַט וְאָז אַיִן לְעַבְּן: זַאֲלַסְטוֹ וּזַיִ
דַּעֲרַהְאַלְטַן, נִישְׁט אַזְוּקְלַיְפָן פַּן אַיְבְּעַרְשַׁטָּן, פַּן דַּי תּוֹרָה - וּוּסְטַוְאָרְקָסְן
אַהֲלָבָן.

ונעם דע עצה פון רְבִיבֵין, גַּי יָעַן טָאג הַתְּבָדֹרוֹת; גַּי אֵין אֶשְׁתִּילָע פְּלָאָז וְאוֹ
קִינְגָּר גַּעֲפָנֶט זִיך נִישְׁתְּ דָּאָרֶט אָנוּ גַּיס זִיך אָוִיס זִין הַאָרֶץ צָוֵם אִיְבְּעָרְשָׁטָן, דָּעָרְצִילָּיְלָא
אִים דִּין וְוִיטָּאָג, דָּעָרְצִילָּיְלָאִים וְוִיטָּוּעָר עַס אָיִ דִיר, שְׁמַוְּס אָוִיס דִין גַּאנְצָה הָאָרֶץ
מִיטָּן אִיְבְּעָרְשָׁטָן; דָו קְעַשְׂטַז זִיך נִישְׁתְּ פָּאָרְשָׁטָעַלְן וּוָס גַּעֲשָׂעַט אַין הַיִּימָל, וְוָס פָּאָר
אַרְעָש, אַטְוּמָל - עַס גַּעֲשָׂעַט וּוֹעֵן אַיְנְגָּר קוּמָט צָוֵם אִיְבְּעָרְשָׁטָן אָנוּ רַעַט זִיך אָוִיס
אָנוּ וּוֹיִינְט צָוְאִים, דָעַר אִיְבְּעָרְשָׁטָעַר זָגְטָט פָּאָר אַלְעָ מְלָאָכִים: "אִיך וּוְילָעָן דִי
וּשְׁבָעָט אִיך אַלְיָוָן וּמָעֵל אִיך הַעַלְפָיִן"

אוֹרֵךְ בָּעֵט אִיךְ דַּיר צַיְירֶה זָאַלְסֶט זַיךְ קָוְבָּעַ זַיִן אֲשִׁיעָר אַין מְשִׁינּוֹת אָן גֶּמֶרֶא.
קִיְּין שָׂוֵם זָאַךְ זָאַל דַּיר גִּישֶׁט שְׁטוּרָן פָּנֵן לְעַרְעָן, אַפְּלָוּ דַּו פָּאַרְשְׁטִיְּסֶט גִּישֶׁט דָּאַס
לְעַרְעָן - זָאַלְסֶט וּוּיְיטָר לְעַרְעָן אָן פָּאַרְשְׁטִיְּן, זָאַג דַּי הַיְּילִיכָּעַ וּוּעַרְטָר פָּנֵן מְשִׁינּוֹת
אָן גֶּמֶרֶא, בְּיַסְמָכָה זָאַלְסֶט זַיִן אָז דַּו וּעְסָט פָּאַרְשְׁטִיְּן, דָּאַס וּוּעַט דַּיר גַּעֲבָן פָּנֵן
זַיךְ צַו קָעָנָן דְּעַרְעָה אַלְטָן.

דדר עירברשטער זאל העלפֿן זאלסֶט האָבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עַצְתּוֹ אָמֵנוֹת קָדוֹשִׁים תשפ"ב)

די לאבעננס גענשיכטע פון הייליגן רבביין (קלט)

๕๒๗

ונאך ראש חודש אב אין דער רבִי אוֹוּקָגָעְפָּאָרֶן פָּוּ שְׁטוּבָא, אוַיְפֵין
וועג צום שטאט טשערין, צו ווילְין דארט אוֹרְף שְׁבַת נְחָמָה. אין יענע
ציטט איז בְּסָטָר גַּעֲזָוָן דעם רבִיְינִיס טַאכְטָעָר פִּיגָּא, אַנְן מַעַן הַאֲטָ
דאַס נִישְׁתְּ דַעֲרַצְיִילָט פָּאָרִין וּרְבִּין.

דער רבִּי אֵין אַגְּגָעֻקְמָעָן קִין טַשְׁעָרִין, עָרָ אֵין גַּעֲוָעָן דָּאָרֶט אָוּם
שְׂבָת נְחָמָר אָנָּן גַּעֲזָאָגֶט דָּאָרֶט אָ וְאַונְגָּרְלִיכְיָע תָּזָה, גַּעֲדָרְוִיקָט אִין
לִיְקָוְטִי מֹהָרְגָּז, חַלְקָא, סִימָן כְּאָ, אָנָּן גַּאֲקָ שְׂבָת אָיָץ עָרְ צְרוּרִיךְ

גַּעֲפָרָן קִין בְּרֶסֶלְבָּן אֲוֹפִין וּוְעָגָן, אַיְדָעָר עַר אֵיז אַרְיִינְגְּעָפָרָן אַיְן שְׁטָאָט, הָאַט מְעַז פַּאֲרַשְׁטָאָנָעָן פָּן רְבִּיכִיס וּוּעֲרַטָּעָר אֹז עַר וּוּיְסָט מִיטָּהָרָה דְּקֻדְּשָׁאָז זַיְינְטָאָכְטָעָר אֵיז נְסְפָלָק גַּעֲזָוָאָרָן.

ווען ער איז אנטיגוקומען אהויים, ער איז אראפ פון וואגן אונ איז אראין אין הויז, האט ער דארט געטרא芬 מאונטען פון אונשי שלומינז גואס זענער געקומען צו אים פון זעםירוב, ער האט גלייך אונעהווין רעדן צו זי' פון די תורה זואס ער האט געאגט שבת אין טשענין, און אין די דרבין תורה האט ער גערענדט אויך פונגעם ענן זואס קיזיצט זיבען טאג אבלות, זואס מיזיצט שבעה, וואו מען קען זען אינגענוויניג אין די תורה.

דערנאנך האט ער אויסגעפערעגט די משפחה, זי' האבן אים אבער גארינישט אויגענעזאט, דעריבער האט ער נישט געהאלטען קיין אבלוט בעכלל.

ה'ג

אין איזיע פון די טאג אין אלול, איז רבי נטען אריגנונגאנגען צום
רבין, און אים געטראפַן זיין זיינער ערנטסט און מיט גרויס צער. ער
קאט גלייך אונגעחוּן דען פון לעבן און שטארבן, דער רבי האט
געזאגט, "עס איז דאך באמה נישטא קיין חילוק צוישן לעבן און
שטארבן, נאר מיט איין אמא, יעט איז דער מענטש דא, און דערנאך
לייג ער דארט", ווינדריג מיט זיין קיליג האנט צום ריבטונג פונעם
בית קהדים, ווי צו זאגן או א צדיק בליליט לעבן אפללו נאכן
שטארבן, נאר וואנס איז די חילוק בעי אים צוישן לעבן און טויט?
נאר איז קודס וואוינט ער דא, און יעט האט ער זיך אריבערגענצעין
איין קבר און ער לעבט וויטער דארט.

דאן האט ערד אונגעחויזן זאגן דער גאנצער טיפער ענין זואס איי געדראוקט בייס סורף פון די אויבנונג ערמאנטע תורה כ"א, אז נאר דער איעכערשטער לעבט אויף איזיג, און ווער עס נכלַל אינעם איעכערשטיין לעבט אויך אויף איזיג, עז אונזוויניג קער גאנצער טויזן

שנת תקס"ה

ج

רָאשׁ הַשְׁנִיה תְּקַשֵּׁה, אֲגַרְוִסָּעֶר קִיבּוֹז פּוֹן אַנְשֵׁי שָׁלוּמִינּוּ זָעִמָּעַן
זַיְקַ צְוָאַמְגַעַוּמָעַן פּוֹן אַלְעַ שְׁטַעַט צַו דָּאוּנְעַנְעַן אַינְאַיְנְעַם מִיטַּעַן
קְיַיְלִינּוּ רַבְּיַן (עַפְרִירְיוֹ סְקִין יַטְבִּיט).

מיטל נאכט ראנש פשְׁנָה, קאָט דער רבִּי גענָאַט תורה אוֹיפֵּן
דרײַטן פֿרְקָפָן סְפָּרָא דְּצִיּוּתָא (ליקוטי מופּרָעָה, חלָק אָ, סיָפָן כָּ). עֶרְבָּה אָט
גענָאַט דִּי תורה מיט מסירות נְפָשָׁה, מיט אֲגַנוֹוָאלְדִיגָּע הַתְּלִיהָבוֹת אָזָן
גרוֹסֶע כוֹחוֹת.

ונען עד ה' האט אגעהויבין זאגן די ווערטער "תשעה תינוקין זיקירין" וכו', קאט ער אירבעגעז'ורט די ווערטער "תשעה היינקנין זיקירין" אסאך מאל, און עירדעם מאל קאט ער געלעלעפט זיין בארד מיט פה, ער האט אגעהמאפט זיין בארד כיט זיינע צוויות היילגע הענט אויפיך די צוויות זיינט פון די באזן, און עס געלעלעפט מיט פה, ער האט כמעט אויסגערטין זיין בארד פון די גרויסע יראה און געונאולדיגע מסירות נפש און קיין גרענץ' זואס ער קאט דעםאלט געהטאט.

זקן

נאכְדעם וואס דער רבִי האט געֶזאגט די תורה, האט ער געֶזאגט

